

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
ІНШЕК «ВСЕУКРАЇНСЬКИЙ НАУКОВО-НАВЧАЛЬНИЙ КОНСОРЦІУМ»
Вінницький національний аграрний університет
Економічний коледж ім. Яна Павла II (Польща)
Університет Менделя м. Брно (Чехія)
Університет Латвії, м. Рига (Латвія)
Університет штату Луїзіани (США)
Університет прикладних наук і мистецтв Ганновера (Німеччина)
Науково-практичний центр Національної академії наук Білорусь
по продовольствію» (Білорусь)
Польська академія ім. Андрія Фрича Моджевського (Польща)
Суретавірський національний агроекологічний університет
Тернопільський національний економічний університет
Національний університет «Львівська політехніка»

ПРОГРАМА

МІЖНАРОДНОЇ НАУКОВО-ПРАКТИЧНОЇ ІНТЕРНЕТ- КОНФЕРЕНЦІЇ МОЛОДИХ ВЧЕНИХ ТА СТУДЕНТІВ

«Проблеми і перспективи інноваційного розвитку аграрного
сектора економіки в умовах інтеграційних процесів»

15-16 травня 2019 року
м. Вінниця

Захід внесено в реєстр УкрІНТЕІ (посвідчення № 190 від 11 квітня 2019 р.)

ПОРЯДОК РОБОТИ КОНФЕРЕНЦІЇ

15 ТРАВНЯ 2019 р.
СЕРЕДА

ЗАЇЗД ТА ПОСЕЛЕННЯ УЧАСНИКІВ КОНФЕРЕНЦІЇ
Ознайомлення з науково-технічними розробками та виданнями
Вінницького національного аграрного університету, матеріально-
технічною базою університету та Консорціуму.
Відвідування музею ВНАУ, Ботанічного саду ВНАУ, екскурсія
містом (до музею-садиби М.І. Пирогова та ін.)

16 ТРАВНЯ 2019 р.
ЧЕТВЕР
9⁰⁰ – 10⁰⁰

РЕЄСТРАЦІЯ УЧАСНИКІВ КОНФЕРЕНЦІЇ (*хол корпусу № 2*);

10⁰⁰ – 13⁰⁰

ПЛЕНАРНЕ ЗАСІДАННЯ (*корпус № 2, ауд. 2220*);

13⁰⁰ – 14⁰⁰

ПЕРЕРВА НА ОБІД (*корпус № 3, поверх № 2, їдальня*);

14⁰⁰ – 17⁰⁰

РОБОТА ПО СЕКЦІЯХ (*корпус № 1, № 2, № 3*):

Секція 1. Інновації в агроінженерії, машинобудуванні,
енергетиці: сучасний стан, проблеми та перспективи
(*аудиторія № 2319*);

Секція 2. Сучасні підходи до впровадження новітніх технологій в
агрономії і лісівництві
(*аудиторія № 2421*);

Секція 3. Сучасні тенденції розвитку підприємництва в умовах
ринкової трансформації
(*аудиторія № 2512*);

Секція 4. Бухгалтерський облік, аналіз і аудит у системі
інформаційного забезпечення підприємств
(*аудиторія № 1301*);

Секція 5. Сучасні інноваційні технології у тваринництві та
харчовій промисловості: проблеми та перспективи
(*аудиторія № 3318*);

Секція 6. Перспективи розвитку менеджменту та маркетингу на
підприємствах АПК в умовах інтеграційних процесів
(*аудиторія № 2521*);

17⁰⁰ – 17³⁰

ПІДВЕДЕННЯ ПІДСУМКІВ РОБОТИ КОНФЕРЕНЦІЇ,
ВРУЧЕННЯ СЕРТИФІКАТІВ УЧАСНИКАМ КОНФЕРЕНЦІЇ
(*корпус № 2, аудиторія 2220*).

РЕГЛАМЕНТ

ДОПОВІДЬ НА ПЛЕНАРНОМУ ЗАСІДАННІ
ДОПОВІДІ В ОСНОВНІЙ ЧАСТИНІ КОНФЕРЕНЦІЇ
ВИСТУПИ В ОБГОВОРЕННЯХ

до 10 хв.
до 5 хв.
до 3 хв.

СЕКЦІЯ 2

СУЧАСНІ ПІДХОДИ ДО ВПРОВАДЖЕННЯ НОВІТНІХ ТЕХНОЛОГІЙ В АГРОНОМІЇ І ЛІСІВНИЦТВІ

(ВНАУ, 2 корпус, 2421 аудиторія)

Голова секції: МОРДВАНЮК Мирослава Олексіївна – асистент кафедри рослинництва, селекції та біоенергетичних культур факультету агрономії і лісівництва.

Відповідальний секретар: ЖУРАВЛЬОВ Антон Юрійович – студент Вінницький національний аграрний університет.

- 14:00 – 14:05. «Сучасний стан та перспективи використання однорічних квітниково-декоративних рослин в озелененні паркової зони Вінницького національного аграрного університету»
ПАНЦИРЕВА Ганна Віталіївна, кандидат сільськогосподарських наук, старший викладач кафедри лісового, садово-паркового господарства, садівництва та виноградарства
Вінницький національний аграрний університет
- 14:05 – 14:10. «Урожайність та якість продукції патисона залежно від строку сівби в умовах Правобережного Лісостепу України»
ПАЛАМАРЧУК Інна Іванівна, кандидат сільськогосподарських наук, старший викладач кафедри лісового, садово-паркового господарства, садівництва та виноградарства
Вінницький національний аграрний університет
- 14:10 – 14:15. «Хвороби і шкідники моркви за вирощування у відкритому ґрунті»
ВДОВИЧЕНКО Ірина Петрівна, аспірант
Вінницький національний аграрний університет
- 14:15 – 14:20. «Особливості технології вирощування нуту в Лісостеповій зоні України»
ВОТИК Володимир Олександрович, аспірант
Вінницький національний аграрний університет
- 14:20 – 14:25. «The use of hydrogel in growing in petiole celery»
ДІДЕНКО Ігор Анатолійович, кандидат сільськогосподарських наук, викладач кафедри овочівництва
Уманський національний університет садівництва
Он-лайн увімкнення

- 14:30 – 14:35. «Перспективи застосування мікробіоцидів при вирощуванні релікції одійної в умовах Лісостепу правобережного»
КОВАЛЬЧУК Юрій Олександрович, аспірант
Вінницький національний аграрний університет
- 14:35 – 14:40. «Необхідність вивчення впливу антропогенних та природних чинників на стан дендрофлори ґрунтоекосистем Вінницької області»
ДУДНИК-ТАНАСЮК Євгенія Григорівна, аспірант
- 14:40 – 14:45. «Енергоєфективне агроформування для вирощування ЕКО продукції»
МЕДЯНИЙ Микола Васильович, студент
Вінницький національний аграрний університет
- 14:45 – 14:50. «Органічна технологія вирощування капусти брюссельської в умовах Вінниччини»
ІВАНОВИЧ Олександра Михайлівна, аспірант
Вінницький національний аграрний університет
- 14:50 – 14:55. «Критерії вибору відновлювальних територій екологічної мережі Східного Поділля»
КОВКА Наталя Сергіївна, аспірантка
Вінницький національний аграрний університет
- 14:55 – 15:00. «Вплив клімату на стан лісових насаджень України»
ГУЦОЛ Аліна Іванівна, аспірант
Вінницький національний аграрний університет
- 15:00 – 15:05. «Ефективність підживлення сочевиці в умовах Лісостепу Правобережного»
КОРШЕВНЮК Сергій Петрович, аспірант
Вінницький національний аграрний університет
- 15:05 – 15:10. «Система якісних та кількісних показників стану популяцій стовбурових шкідників хвойних порід дерев, сучасні підходи до їх обліку»
ЛОГІНОВА Світлана Олександрівна, аспірант
Вінницький національний аграрний університет
- 15:10 – 15:15. «Економічна ефективність виробництва люцерни посівної (*medicago sativa* L)»
МЕЛЬНИК Марина Вікторівна, аспірант
Вінницький національний аграрний університет
- 15:15 – 15:20. «Пріоритети вирощування сидеральних культур в умовах інтенсивного землеробства»
ОВЧАРУК Віталій Віталійович, аспірант
Вінницький національний аграрний університет
- 15:20 – 15:25. «Оцінка рівня забруднення важкими металами ґрунтів Вінницької області внаслідок використання в рослинництві мінеральних добрив»
РАЗАНОВА Алла Михайлівна, аспірант
Вінницький національний аграрний університет

МІСЦЕ ПРОВЕДЕННЯ
МІЖНАРОДНОЇ НАУКОВО-ПРАКТИЧНОЇ
ІНТЕРНЕТ-КОНФЕРЕНЦІЇ МОЛОДИХ ВЧЕНИХ ТА СТУДЕНТІВ
«ПРОБЛЕМИ І ПЕРСПЕКТИВИ ІННОВАЦІЙНОГО РОЗВИТКУ
АГРАРНОГО СЕКТОРА ЕКОНОМІКИ В УМОВАХ
ІНТЕГРАЦІЙНИХ ПРОЦЕСІВ»

21008, Україна, м. Вінниця, вул. Сонячна, 3.
Вінницький національний аграрний університет
15 – 16 травня 2019 року

MINISTRY OF EDUCATION AND SCIENCE OF UKRAINE
ALL-UKRAINIAN SCIENTIFIC EDUCATIONAL CONSORTIUM
VINNYTSIA NATIONAL AGRARIAN UNIVERSITY

CERTIFICATE OF PARTICIPATION

as an official participant of the
"International scientific and practical internet conference for young scientists and students 2019"

issued to:

NATALIIA KOVKA

state registration № 190 from 11/04/2019

CONSORTIUM PRESIDENT

GRYGORII KALETHIK

UNIVERSITY RECTOR

RECTOR MAZUR

15-16 MAY 2019
VINNYTSIA, UKRAINE

КОВКА Н.С., аспірант ВНАУ

Критерії вибору відновлювальних територій екомережі

Головним напрямом діяльності України щодо збереження біологічного різноманіття визначено створення національної екологічної мережі з дотриманням міжнародних вимог і забезпечення її сумісності з аналогічними мережами суміжних країн. В основу створення самої екологічної мережі покладена ідея цілісності природи, взаємопов'язаності та нерозривності її складових систем усіх рівнів.

- Екологічна мережа формується із структурних елементів, які відрізняються за своїм складом та функціями. Проблемою є різний підхід до визначення у законодавстві України структурних елементів екологічної мережі, їх назви й кількості.

- Відповідно до ідеї розбудови національної екологічної мережі до її складу передбачено включати поряд з особливо цінними в екологічному, науковому, історико-культурному, естетичному та інших значеннях території також території, господарське використання яких є небезпечним з екологічної точки зору або неефективним чи економічно недоцільним – відновлювальні території.

Відновлювальні території – території, природний стан яких порушений внаслідок антропогенного впливу; території з активними проявами несприятливих геодинамічних процесів, для яких мають бути виконані першочергові заходи щодо відтворення природного стану, на яких необхідно і можливо відновити природний рослинний покрив і здійснити репатріацію видів рослин і тварин (перенесення штучно розмножених рослин у природні умови).

Суспільні відносини у сфері формування, збереження, раціонального і невиснажливого використання національної екологічної мережі регулюються законодавством України про екологічну мережу. Слід виділити два спеціальні закони: Закон України «Про затвердження Загальнодержавної програми формування національної екологічної мережі на 2000–2015 роки» від 21

вересня 2000 р. [1] та Закон України «Про екологічну мережу України» від 24 червня 2004 року [2]. Одним із принципів формування екологічної мережі є зупинення втрат природних та напівприродних територій (зайнятих рослинними угрупованнями природного походження та комплексами, зміненими в процесі людської діяльності), розширення площі території екомережі. У Законі України «Про екологічну мережу України» (далі – Закон) екологічна мережа визначається як єдина територіальна система, що утворюється з метою поліпшення умов формування та відновлення довкілля, підвищення природно-ресурсного потенціалу території України, збереження ландшафтного та біологічного різноманіття, місць оселення та зростання цінних видів тваринного і рослинного світу, генетичного фонду, шляхів міграції тварин через поєднання територій та об'єктів природнозаповідного фонду, а також інших територій, які мають особливу цінність для охорони навколишнього природного середовища і відповідно до законів та міжнародних зобов'язань України підлягають особливій охороні. Екологічна мережа України складається із об'єктів, структурних елементів та складових. Загальнодержавна програма формування національної екологічної мережі на 2000–2015 роки (далі – Програма) структурними елементами екомережі визначає: природні регіони, природні коридори, буферні зони. По-іншому структурні елементи екомережі визначає Закон, а саме:

- ключові території – забезпечують збереження найбільш цінних і типових для даного регіону компонентів ландшафтного та біорізноманіття;
- сполучні території (екокоридори) – поєднують між собою ключові території, забезпечують міграцію тварин та обмін генетичного матеріалу;
- буферні території – забезпечують захист ключових та сполучних територій від зовнішніх впливів;
- відновлювані території – забезпечують формування просторової цілісності екомережі, для яких мають бути виконані першочергові заходи щодо відтворення первинного природного стану.

Отже, Законом України «Про екологічну мережу України» перелік

обмін генетичного матеріалу. Буферні території забезпечують захист ключових та сполучних територій від зовнішніх впливів. Відновлювані території забезпечують формування просторової цілісності екологічної мережі, для яких мають бути виконані першочергові заходи щодо відтворення первинного природного стану (ст. 3).

Вибір земель, які повинні бути включені до екомережі, походить від завдання, мети створення екомережі та її призначення. А в основі лежать насамперед наукові, фізичні, правові та ін. критерії. Вибір земельної ділянки, яка підлягає включенню до переліку територій та об'єктів екомережі, здійснюється з урахуванням її значення з точки зору екології, ботаніки, зоології та ландшафтознавства (п. 1 ст. 17) [3].

Окрім того, для певного регіону характерні свої особливості. Загальними критеріями вибору можуть бути:

- 1) просторова значимість для створення єдиної системи;
- 2) екологічна цінність для певного регіону;
- 3) ступінь репрезентативності природного оселища;
- 4) популяція виду;

5) особливість ландшафта. Згідно з Методичними рекомендаціями основними критеріями вибору земель, що підлягають включенню до національної екомережі, є флористичні, фауністичні, геоботанічні, біоценотичні і ландшафтні критерії. Додатковими критеріями можуть бути: історичні (дослідження історії господарського використання та природокористування території), популяційні (дослідження популяцій типових та рідкісних видів) [10].

Усі ці критерії є взаємодоповнюючими. Окрім того, рекомендовано також користуватися основними критеріями МСОП щодо відбору територій для створення природоохоронних резерватів різних типів: збереження природного стану екосистем та їх спонтанної динаміки; збереження місць існування та місцезростань (включаючи водні ресурси); підтримання генетичного різноманіття; збереження традиційних ландшафтів як естетичної

та культурної спадщини; збереження ресурсів, які відновлюються в природних системах; можливість проведення наукових досліджень; можливість розроблення заходів охорони для кожного типу резерватів. Включаючи землі до відновлюваних територій екомережі, необхідно протиставляти їх екологічне значення господарському використанню. Адже саме відновлювальні території є потенційним резервом, за рахунок яких можливе збільшення площі ключових та/або сполучних територій екомережі.

Таким чином, відновлювальні території відіграють важливу роль у формуванні екологічної мережі. Безпосередньо до відновлювальних територій екологічної мережі насамперед належать деградовані і малопродуктивні землі сільськогосподарського призначення та радіоактивно забруднені землі, які не використовуються і підлягають окремій охороні як природні регіони з окремим статусом. Основними правовими формами відновлення земель є їх консервація й ренатуралізація. Критеріями відбору відновлювальних територій є: ступінь природності територій; збереженість середовищ існування; можливість проведення ренатуралізаційних заходів; відповідність ключовій чи сполучній території; перевага екологічної функції над господарською.

структурних елементів екологічної мережі розширено (включено відновлювальні території), змінено їх назву і частково функціональне призначення. При цьому не внесено відповідних змін до раніше затвердженої Програми, що породило правову колізію. Два спеціальні нормативноправові акти однакової юридичної сили по-різному визначають структуру екологічної мережі. Виходом з даної ситуації є загальновизнані правила вирішення колізій – це вироблені ще давньоримськими юристами принципи «закону (норми), прийнятого пізніше (lex posterior)»

Першоосною формування екологічної мережі є Всеєвропейська стратегія збереження біологічного і ландшафтного різноманіття (далі – Стратегія) [4], прийнята Радою Європи у 1995 р., в якій пріоритетним напрямом визначено формування Всеєвропейської екологічної мережі (European Ecological Network). Згідно з даною стратегією базовими елементами Всеєвропейської екологічної мережі є: - природні ядра або осередки (ключові райони) для збереження екосистем, середовищ існування видів та ландшафтів європейського значення; - екологічні коридори або перехідні зони з метою поліпшення взаємодії природних систем; - відновлювальні райони, де пошкоджені елементи екосистем, середовища існування та ландшафти європейського значення мають відновлюватися, а окремі території повністю відтворюватися; - буферні зони, які підтримують і захищають мережу від шкідливого зовнішнього впливу. Як бачимо, Всеєвропейська екологічна мережа також включає відновлювальні території, але називає їх районами. Основна відмінність структури полягає у тому, що буферні зони Всеєвропейської екологічної мережі підтримують і захищають всю мережу від шкідливого зовнішнього впливу. А буферні території екологічної мережі України забезпечують захист лише ключових та сполучних територій. З цього можна зробити висновок, що відновлювальні території національної екомережі існують самі по собі. Хоча їх головна функція полягає у забезпеченні формування цілісності екомережі.

Відновлювальні території як просторові елементи екомережі

створюються з метою подальшого її розвитку й удосконалення функціонування. Ці зони є потенційним резервом територій, за рахунок яких можливе розширення екомережі у майбутньому, особливо площ ключових та/або сполучних територій. Це території, на яких необхідно і можливо відновити природний рослинний покрив і здійснити репатріацію видів рослин та тварин. Визначена за певних умов, відновлювальна територія після проведення відповідних заходів щодо ренатуралізації може бути включена до складу ключових та/або сполучних територій або перетворитися на них. Стаття 5 Закону передбачає, що до складових структурних елементів екологічної мережі, поряд з іншими, включаються землі сільськогосподарського призначення екстенсивного використання (пасовища, луки, сіножаті тощо); радіоактивно забруднені землі, що не використовуються та підлягають окремій охороні як природні регіони з окремим статусом. Відповідно до п. 4 ст. 16 Закону перелік відновлюваних територій екомережі включає території, що являють собою порушені землі, деградовані і малопродуктивні землі та землі, що зазнали впливу негативних процесів та стихійних явищ, інші території, важливі з точки зору формування просторової цілісності екомережі.

При віднесенні земель до деградованих, малопродуктивних і техногенно забруднених враховуються орієнтовні показники, що характеризують ґрунтові властивості і зумовлюють необхідність консервації земель за природно-сільськогосподарськими зонами (еродованість, реакція ґрунтового розчину, гранулометричний склад, гумусованість, вміст алюмінію, натрію, засолення, карбонатність, фізична деградація, спрацювання торфованих ґрунтів, заболоченість, хімічне чи радіаційне забруднення тощо).

У Законі визначено структурні елементи екологічної мережі: ключові, сполучні, буферні та відновлювані території. Ключові території забезпечують збереження найбільш цінних і типових для даного регіону компонентів ландшафтного та біорізноманіття. Сполучні території (екокоридори) поєднують між собою ключові території, забезпечують міграцію тварин та

КРИТЕРІЇ ВИБОРУ ВІДНОВЛЮВАЛЬНИХ ТЕРИТОРІЙ ЕКОЛОГІЧНОЇ МЕРЕЖІ СХІДНОГО ПОДІЛЛЯ

аспірант 3 – го року навчання
Вінницький національний
аграрний університет
Ковка Наталія Сергіївна

Slide title

Актуальність обраної теми

Значення відновлювальних територій екомережі

Критерії вибору ключових територій регіональної екомережі

Критерії відбору сполучних територій екомережі

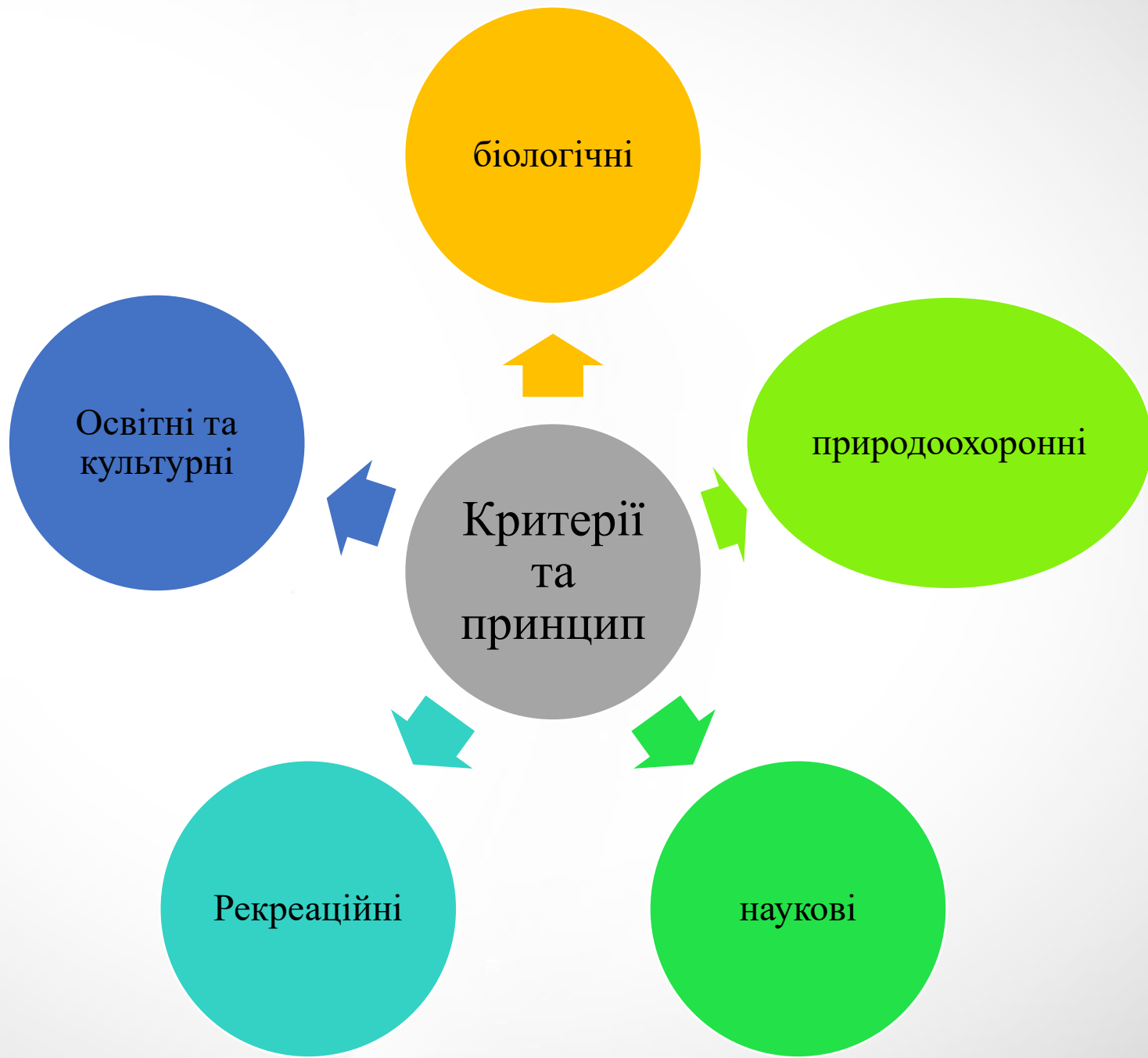

Висновки

Актуальність обраної теми

- Головним напрямом діяльності України щодо збереження біологічного різноманіття визначено створення національної екологічної мережі з дотриманням міжнародних вимог і забезпечення її сумісності з аналогічними мережами суміжних країн. В основу створення самої екологічної мережі покладена ідея цілісності природи, взаємопов'язаності та нерозривності її складових систем усіх рівнів.
- Екологічна мережа формується із структурних елементів, які відрізняються за своїм складом та функціями. Проблемою є різний підхід до визначення у законодавстві України структурних елементів екологічної мережі, їх назви й кількості.
- Відповідно до ідеї розбудови національної екологічної мережі до її складу передбачено включати поряд з особливо цінними в екологічному, науковому, історико-культурному, естетичному та інших значеннях території також території, господарське використання яких є небезпечним з екологічної точки зору або неефективним чи економічно недоцільним – відновлювальні території.

БАЗОВІ КРИТЕРІЇ ВІДБОРУ КЛЮЧОВИХ ТЕРИТОРІЙ ЕКОМЕРЕЖІ

Різноманітність та унікальність біоти

Збереження природних ландшафтів

Перетворені людиною ландшафти

КРИТЕРІЇ ВІДБОРУ КЛЮЧОВИХ ТЕРИТОРІЙ ЕКОМЕРЕЖІ

Індекс	Критерій	Ознаки відповідності критерію
BE - Біоекологічні критерії		
BE-n	Природності	Екосистеми та біота території знаходяться у природному або майже природному (малопорушеному) стані
BE-ds	Видової різноманітності	Територія відзначається високим рівнем багатства та різноманітності флори та фауни
BE-dc	Ценотичної різноманітності	Територія відзначається високим рівнем (вище середнього для регіону) багатства та різноманітності рослинних угруповань
BE-s	Унікальності та рідкості біоти	Територія відзначається високою концентрацією ендемічних, реліктових та рідкісних видів і рослинних угруповань
BE-r	Репрезентативності	Біота території репрезентативна для відповідного біогеографічного регіону
E - Ландшафтні критерії		
L-n	Природності	Ландшафти території зберегли свій вигляд у природному або близькому до цього стані
L-u	Унікальності	На території наявні унікальні природні ландшафти
L-d	Ландшафтної різноманітності	На території трапляється значна кількість різних і контрастних видів ландшафтів або природних територіальних комплексів
L-r	Репрезентативності	Ландшафтна структура території є типовою для даного регіону
L-c	Культурного значення	Ландшафти території перетворені людиною і мають значну історико-культурну цінність
T - Територіальні критерії		
T-a	Достатність площі	Площа території достатня для виявлення її біоекологічного, функціонального, ландшафтного, історико-культурного значення в масштабі регіону
T-c	Територіальної цілісності	В межах ключової території, цінні у біоекологічному або ландшафтному відношеннях ділянки представлені суцільним масивом, або у такому масиві є незначні за площею вікна антропогеннозмінених ділянок, або цінні ділянки розміщені неподалік одна від одної і просторово пов'язані у локальну екомережу

БАЗОВІ КРИТЕРІЇ ВІДБОРУ СПОЛУЧНИХ ТЕРИТОРІЙ ЕКОМЕРЕЖІ

Індекс	Критерій	Ознаки відповідності критерію
Ee-n	Природності	Екокоридор повинен мати природні межі.
Ec-l	Ефективної довжини	Довжина екокоридору не повинна перевищувати відстань, на яку мігрують або розселяються особини популяцій для збереження яких створена екомережа, або на території екокоридору повинні бути «острівці» на яких можуть тимчасово перебувати види для продовження міграції або розселення.
Ec-w	Ефективної ширини	Ширина екокоридору повинна дозволяти популяціям розселятися або мігрувати вздовж нього з необхідною ефективністю.
Ec-e	Екотопічний	Територія екокоридору за своїми едафічними умовами повинна бути подібною до ключових територій, які він поєднує, або забезпечувати умови для тимчасового перебування (ночівлі, годування тощо) для видів, які мігрують на великі відстані (наприклад, для птахів).
Ec-t	Територального зв'язку	Територія екокоридору повинна бути суцільною, або мати перериви, проте довжина нереривів не повинна заважати міграції видів.
	Біорізноманітності	Територія екокоридору повинна мати досить добре збережений рослинний покрив і високий рівень біорізноманіття.
Ec-s	Созологічний	Екокоридор може включати ділянки на яких зростають або існують рідкісні, ендемічні або реліктові види рослин та тварин, або рідкісні рослинні угруповання які, за якихось причин, відсутні на ключових територіях екомережі.

ТЕРИТОРІЇ ТА ОБ'ЄКТИ ПРИРОДНО-ЗАПОВІДНОГО ФОНДУ СХІДНОГО ПОДІЛЛЯ (Вінницька обл.)

ТЕРИТОРІЯ		БЕРШАДСЬКИЙ РАЙОН						
		Заказники загальнодержавного значення						
		Ботанічні						
Реєстр Рацийний номер	33Б 182/555	Урочище "Устянська дача"	173,0	Постанова РМ УРСР від 16.12.82р. №617	Дубово-ясеневі насадження з домішкою реліктової береки, липи серцелистої. В підліску зростає бруслина карликова - вид, занесений до Червоної книги України, ряд лікарських рослин. В трав'яному	ДП «Бершадське лісове господарство»	Бершадський район Поташнянська сільська рада Бершадське лісництво кв.54.55	
		ВІННИЦЬКИЙ РАЙОН						
		Заказники загальнодержавного значення						
		Загально-зоологічні						
ЛД 10	333 74/555	Буго – Деснянський	1073,0	Постанова РМ УРСР від 28.10.74 р. № 500	Водно-болотний комплекс рослинного і тваринного світу. Рідкісна колонія сірої чаплі	ДП "Вінницьке лісове господарство" (10530га) ВОКСЛП "Віноблагроліс" Стрижавська с/р	Вінницький район, Михайлівське лісництво- кв. 15-34 Стрижавська с/р - кв. 15,17-21,25,26 =424,0 га Сосонська с/р -кв. 16,22-24 =198,0 га Стадницька с/р - кв. 27-34=431,0га	
		Заказники місцевого значення						
		Лісові						
БЗМ 62/	ЛЗМ 11/555	"Вороновицька дача"	14,0	Рішення облвиконкому від 18.08.83р. №384	Цінна ділянка дубови штучного походження з участю бука європейського та ясена звичайного	ДП "Вінницьке лісове господарство"	Вінницький район, Комарівська сільська рада, Вороновицьке лісництво, кв.12 діл.5	
		Ботанічні						
ГЗМ 119	БЗМ 4/555	"П'ятничанське"	6,6	Рішення облради № 371 від 29.08.84 р.	Ділянка цінного дубово - липового насадження віком понад 200 років, в трав'яному покриві якої зростають лікарські рослини – скополія карніолійська та цибуля ведмежа – види, які занесені до Червоної книги України	ДП "Вінницьке лісове господарство"	Вінницький район Стрижавська селищна рада Якушиницьке лісництво кв.30 діл. 1	
	БЗМ 26/555	"Стрижавські орхідеї"	4,3	Рішення облради № 525 від 19.12.85 р.	Цінна ділянка заплави річки Пд. Буг в трав'яному покриві якої зростає рідкісний в області вид орхідей –пальчатокорінник	Стрижавська селищна рада	Вінницький район Стрижавська селищна рада	

ФОРМУВАННЯ ДЕТАЛЬНОЇ ЕКОМЕРЕЖІ СХІДНОГО ПОІЛЛЯ

Редактор классификатора - C:\Documents and Settings\Admin\Рабо..Vinnitsa100t.rsc

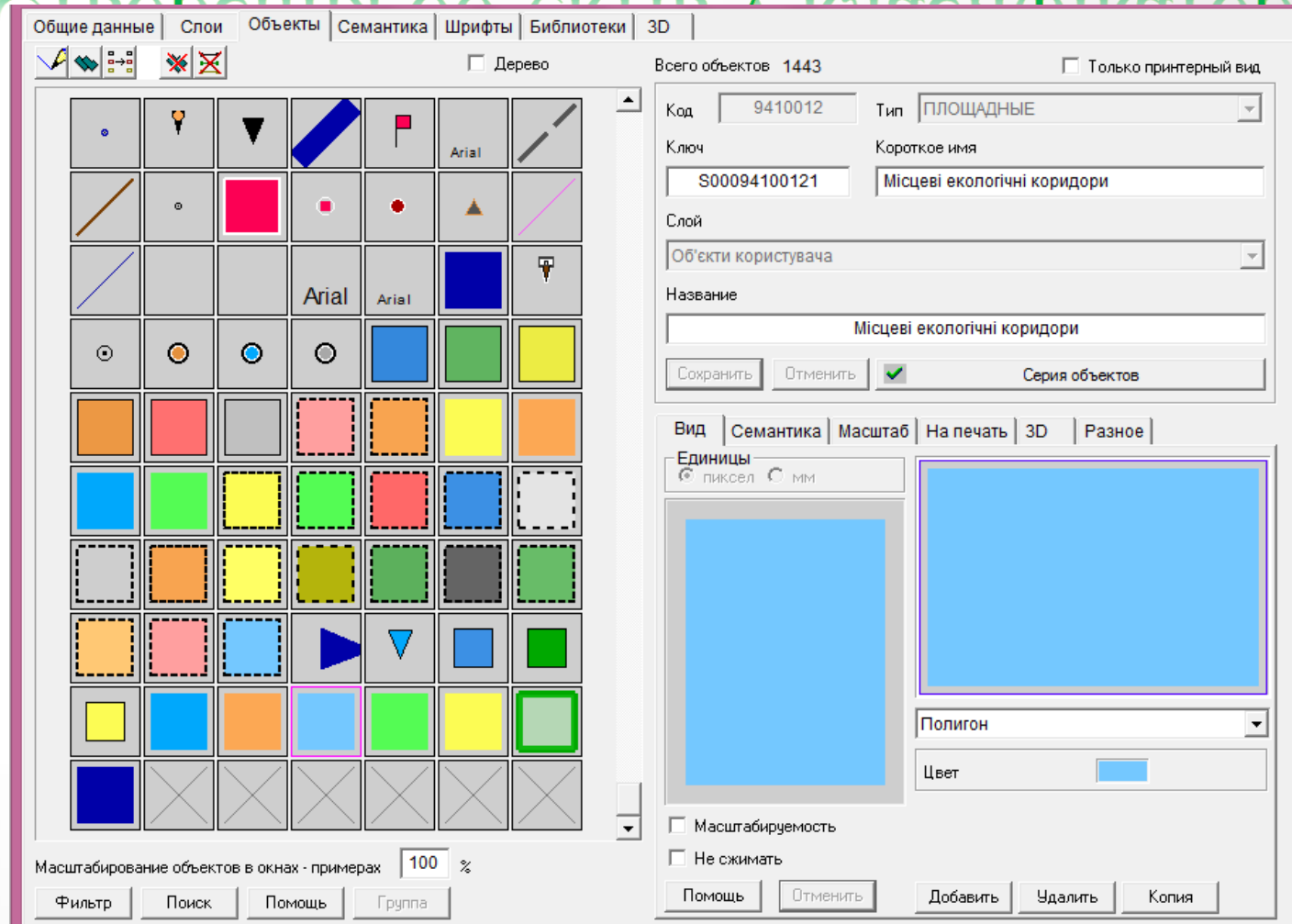
Общие данные | Слои | Объекты | Семантика | Шрифты | Библиотеки | 3D

Номер	Краткое название слоя	Ключ	Порядок	Объектов
16	Насипи, естакади	LAYER16	9	31
17	Назви і підписи	LAYER17	20	119
18	Очерет та кущі	LAYER18	8	4
19	Квартали	LAYER19	12	12
20	Населені пункти (будівлі)	LAYER20	14	20
21	Заповнюючі знаки	LAYER21	18	59
22	Об'єкти для картовидання	LAYER22	21	24
23	Об'єкти користувача	LAYER23	25	87
24	Міста	LAYER24	0	2
25	СМТ	LAYER25	0	2
26	ССТ	LAYER26	0	4
27	Річки	LAYER27	5	1
28	Малі річки	LAYER28	5	1
29	Водосховища	LAYER29	4	1
30	Ставки та інші водойми	LAYER30	4	1
31	Екологічна мережа	LAYER31	0	4

Название слоя:

Код	Название семантики слоя
-----	-------------------------

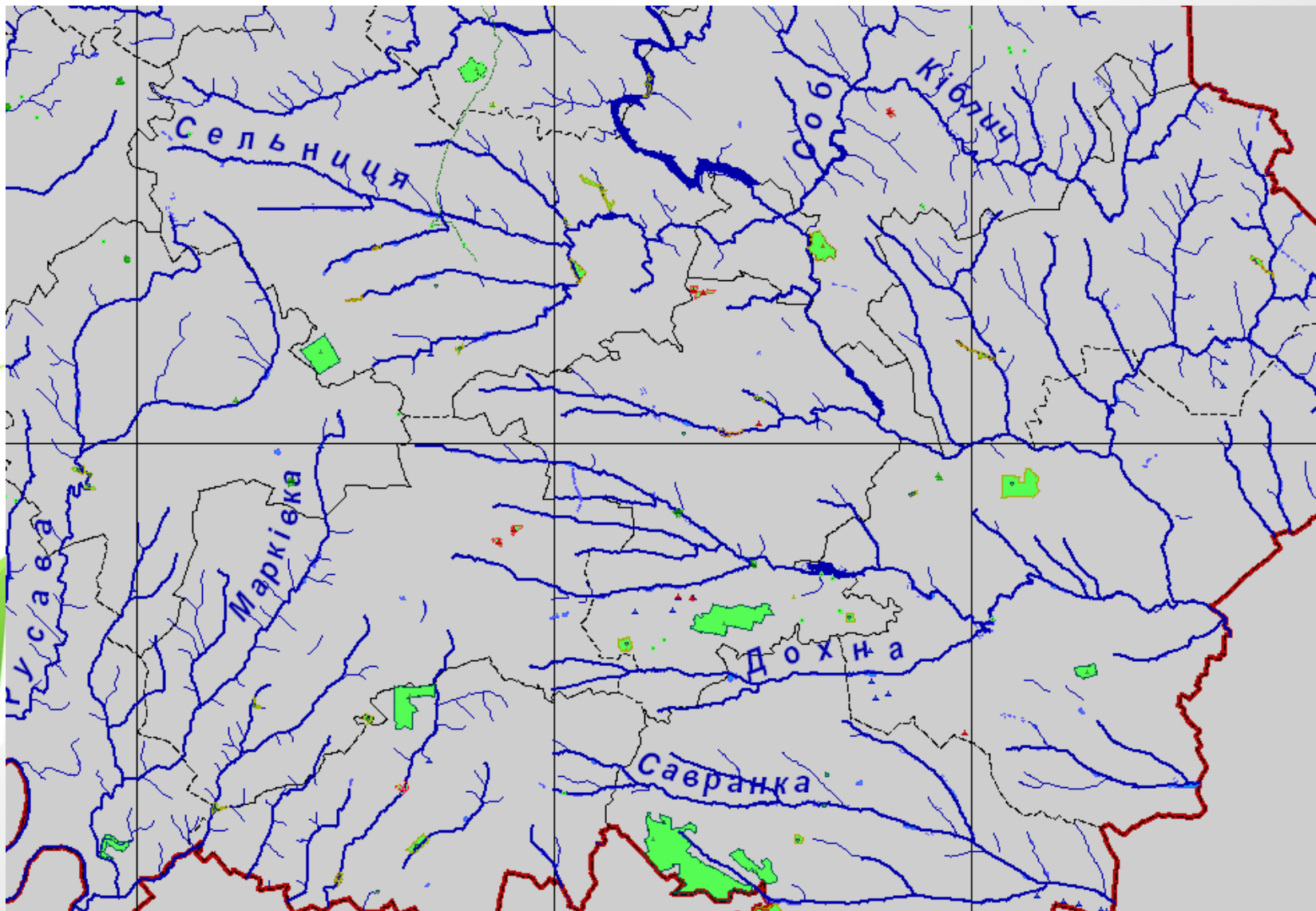
Створення об'єктів у класифікаторі

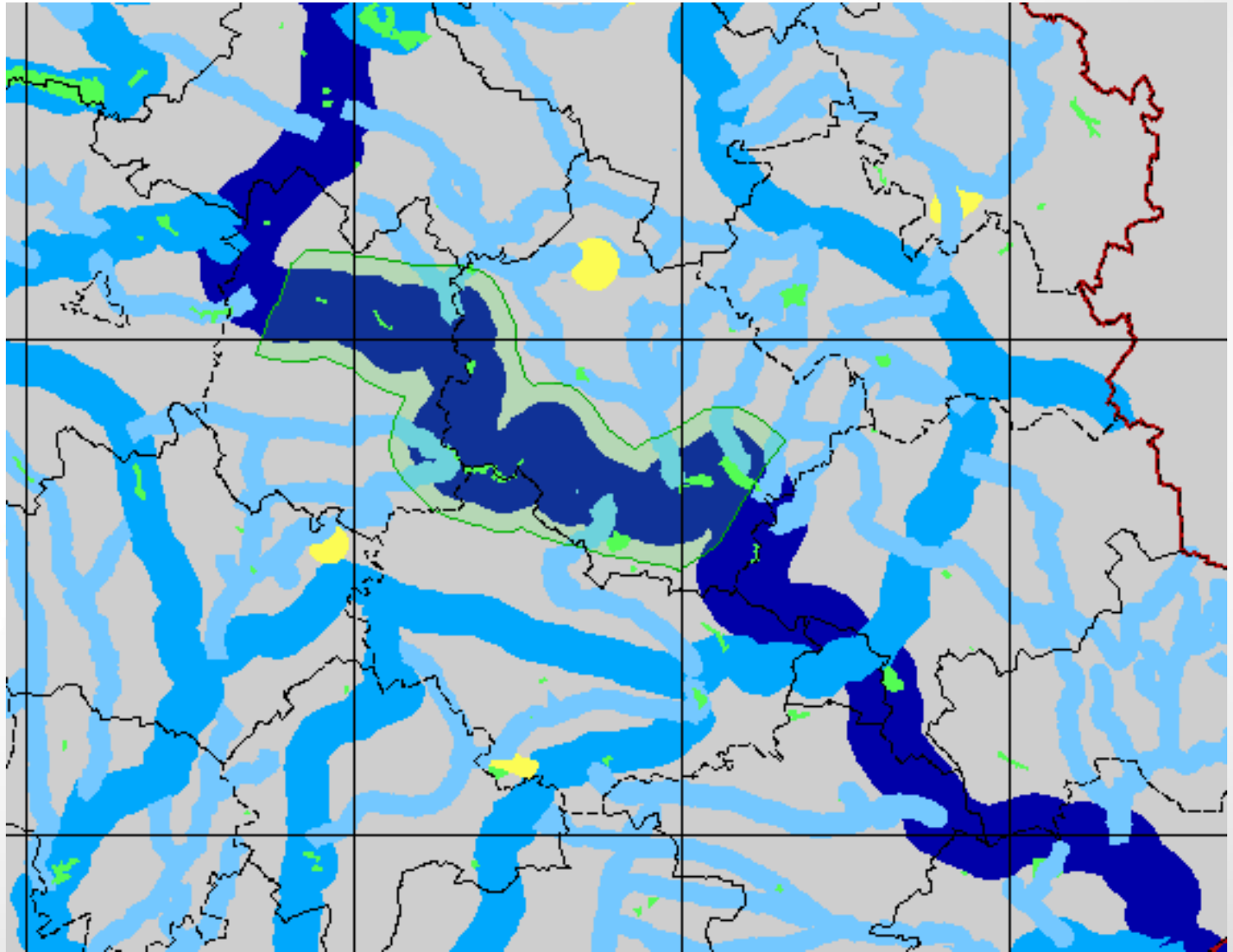
У класифікаторі було створено наступні площинні об'єкти:

- екологічні коридори;
- екологічні ядра;
- відновлювальні території;
- буферні зони

ФРАГМЕНТ КАРТИ З ЕКОЛОГІЧНИМИ ЯДРАМИ

Фрагмент карти з побудованими екологічними коридорами, буферними зонами та відновлювальними територіями

БАЗОВІ КРИТЕРІЇ ВІДБОРУ ВІДНОВЛЮВАЛЬНИХ ТЕРИТОРІЙ ЕКОМЕРЕЖІ

- Загальна кількість ПЗФ
- Загальна площа ПЗФ певної території
- Відсоток заповідності
- Відсоток суворої заповідності
- Ступінь розчленованості ПЗФ
- Рівномірність розподілі ПЗФ
- Ландшафтна репрезентивність
- Якісний склад ПЗФ
- Ботанічна значущість
- Фауністична репрезентивність
- Гідрологічна цінність
- Народногосподарська цінність

ВИСНОВКИ

- Таким чином, особливу цінність представляють також ділянки території, у межах яких зосереджена велика кількість природних ландшафтів різних і досить контрастних видів. Такі території є ядрами ландшафтної розмаїтості й заслуговують на особливу увагу, у тому числі охорону.
- Тому, важливою функцією екологічної мережі стає охорона і забезпечення умов для відтворення раритетних елементів рослинного покриву, особливо видового, зокрема – це повноцінна охорона та відтворення природних популяцій загрожуваних видів рослин, які неможливі без охорони рослинного покриву на рівні рослинних угруповань

ДЯКУЮ ЗА УВАГУ!!!